

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สำหรับการสอนสุขศึกษา: การศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง วิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

Learning Management Using the LOVE MODEL to Develop Humane Values in Health Education: A Comparative Study of Sex Education and Safety Education

เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้วิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL: **L**earning, **O**penness, **V**alue, **E**xcellence) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ตลอดจนเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ๒๗๒๓๒๕๖ เพศศึกษา ภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๔ จำนวน ๔๐ คน และรายวิชา ๒๗๒๓๒๕๐ สวัสดิศึกษา ภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๖๐ คน รวมทั้งสิ้น ๑๐๐ คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” แบบประเมินความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ความดี ความจริง ความรู้) และแบบประเมินความพึงพอใจในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) One Way MANOVA และ One Way MANCOVA ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยมีดังนี้ ๑) ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่า หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นและดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๒) การเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบ “ความรัก” ในการจัดการเรียนรู้ระหว่างวิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิต และความรู้ หลังเรียนของทั้งสองรายวิชา ไม่

แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ ๓) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา และสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองรายวิชา ส่วนข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ ควรมีนโยบายให้จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชาต่างๆ ทุกรายวิชา และครอบคลุมทุกระดับชั้น เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิด “คุณธรรม นำความรู้”

คำสำคัญ: โมเดลเลิฟ/เพศศึกษา/สวัสดิศึกษา/การสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

Abstract

This study was designed to compare the results of a learning management model on Sex Education and Safety Education using the **LOVE** model (**L**earning, **O**penness, **V**alue and **E**xcellence) to develop humane values and also to compare the satisfaction of the learners with the use of the model. The participants were 140 Chulalongkorn university students in Bangkok who enrolled in the Sex Education course at the Faculty of Education in the 2011 academic year and the Safety Education course at the Faculty of Education in the 2012 academic year. The students were selected by random sampling. The research instruments were **LOVE** model learning management plans; assessments of humane values in the areas of goodness, truth and knowledge, and assessments of the learning activities based on the **LOVE** model. Data analysis was done using means, standard deviation, t-test, one way MANOVA and one way MANCOVA including content analysis.

The results found first that mean scores of the Sex Education and Safety Education experimental group were significantly improved compared to before the experiment and higher than the control group at the .05 level of significance in the areas of goodness, truth, and knowledge (knowledge of attitudes and practices concerning sex education and safety education). It also found that mean scores between Sex Education and Safety Education of experimental groups were not significantly different at the .05 level in the areas of goodness, truth and knowledge. The third finding showed mean scores of the experimental group, both in Sex Education and Safety Education, were not significantly different with respect to the level of satisfaction with the model which was high. The researcher recommends that the application of the **LOVE** model of learning management to improve the development of humane values in all subjects and class levels be used to promote “Morality ahead of Knowledge” in students.

KEYWORDS: LOVE MODEL / SEX EDUCATION / SAFETY EDUCATION / HUMANE VALUES

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

ความเป็นมา/ความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ดังที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๕) ได้กำหนดให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” อย่างไรก็ตาม การที่คนจะกลายเป็นศูนย์กลางการพัฒนาได้นั้น ย่อมต้องได้รับการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง ให้เป็นคน “ดี เก่ง มีสุข” ตามเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษา (สำนักกิจการพิเศษ, ๒๕๕๒) จากนั้นจึงนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปใช้สร้างสรรค์เพื่อตนเองและสังคมต่อไป

ในด้านการศึกษานั้นก็เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพโดยมีเป้าหมายที่จะสร้างบุคคลให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๕, หน้า ๘) มาตรา ๒๒ ที่ระบุว่า “หลักการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ...” โดยคำนึงถึงความสนใจ ความถนัด วิถีชีวิต ความเท่าเทียม ความเสมอภาค และการพัฒนาทักษะการคิดให้สามารถบูรณาการเชื่อมโยงวิถีชีวิตผ่านการปฏิบัติจริง วัดและประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และยังได้ระบุถึงการจัดการศึกษาที่ยึดหลัก “ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” ด้วย

ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น จึงควรเป็นการจัดการเรียนรู้ที่จะฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลากหลาย เช่น การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง การเรียนรู้จากการสังเกต การสัมผัส การฝึกปฏิบัติ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในตัว มีความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสารและความสามารถในการแก้ไขปัญหา อันจะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีหลายรูปแบบ อาทิ การจัดการเรียนการสอนโดยการสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ และรูปแบบการสอนทักษะกระบวนการเผชิญสถานการณ์ (สุมน อมรวิวัฒน์, ๒๕๓๓) การเรียนการสอนแบบบูรณาการคุณค่าความเป็นมนุษย์ (อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา, ๒๕๕๐) รูปแบบการสอนโมเดลชิปปา (CIPPA Model) (ทศนา แหมมณี, ๒๕๕๒)

รูปแบบการเรียนรู้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) ก็เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่ง ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา แนวคิดหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา และแนวคิดด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยแนวคิดจิตตปัญญาศึกษานั้นเป็นแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้บุคคลรู้จักตัวเอง รู้จักความดี เข้าใจธรรมชาติ มีสติ รอบคอบ รู้จักใคร่ครวญ เพื่อการพัฒนาจิตใจและปัญญา ส่วนแนวคิดหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวคิดที่มุ่งสอนให้คนทำความดี ละเว้นความชั่วและทำจิตใจให้บริสุทธิ์ โดยการรักษาศีล การทำสมาธิ เพื่อให้เกิดปัญญา หรือหลักไตรสิกขานั้นเอง สำหรับแนวคิดด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์นั้น เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสถานะของบุคคลที่มีความเข้าใจ

ตนเอง มีสติและปัญญาในการใคร่ครวญสรรพสิ่งทั้งหลาย และมีความเข้าใจในธรรมชาติของชีวิตซึ่งประกอบด้วย การทำความดี การรู้จักความจริงของชีวิต และการมีความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งผ่านการสังเคราะห์และตกผลึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบความรักจากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์” (เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์, ๒๕๕๔) ได้โดยพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์สูงกว่าก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา

รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) นั้นประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning) เป็นการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ร่วมกัน เรียนรู้ที่จะรักตนเองและผู้อื่น รวมทั้งเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา ชั้นเปิดใจ (Openness) เป็นแนวคิดที่ให้ผู้รู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และยอมรับความจริงของชีวิตในเรื่องการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ชั้นเห็นคุณค่า (Value) เป็นการจัดการเรียนรู้ให้เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น คุณค่าของชีวิต คุณค่าของความรู้ และคุณค่าของการมีสุขภาพดี และชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) เป็นการจัดการเรียนรู้ให้เห็นคุณงามความดี ความจริง ความรู้ และความสุข ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ ตระหนักรู้ในตนเอง มีความรักความเมตตาต่อบุคคลและสรรพสิ่งรอบข้าง อันจะส่งผลต่อการพัฒนาจิตใจและปัญญา รวมทั้งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แก่ผู้เรียนในด้านความดี ความจริง

และความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” (LOVE MODEL) จึงสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ได้ โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่เกี่ยวกับชีวิต เช่น สุขศึกษา การส่งเสริมสุขภาพ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา มรดกศึกษา เพศศึกษา เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้รายวิชาสวัสดิศึกษา (Safety Education) เป็นรายวิชาที่จัดการเรียนรู้ในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน และเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา โดยหลักการทางสุขศึกษานั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตามเนื้อหาของแต่ละรายวิชา ซึ่งรายวิชาสวัสดิศึกษาก็เช่นเดียวกับรายวิชามรดกศึกษาและเพศศึกษาที่มีจุดเน้นตามหลักการทางสุขศึกษา โดยรายวิชาดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสาขาวิชาสุขศึกษา ผู้วิจัยจึงคาดว่า ผลการจัดการเรียนรู้สวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบความรักจะช่วยสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้ผู้เรียนทั้งในด้านความดี ความจริงและความรู้ เช่นเดียวกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบความรักในรายวิชาเพศศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง รู้จักความดี ความงาม ความเข้าใจ ธรรมชาติ เข้าใจความจริงของชีวิต มีสติรอบคอบ รู้จักใคร่ครวญ ตัดสินใจและมีพฤติกรรมที่ถูกต้องในเรื่องความปลอดภัย และเรื่องพฤติกรรมทางเพศ มีจิตสำนึกแห่งความปลอดภัย เกิดพฤติกรรมความปลอดภัย โดยนอกจากจะส่งผลต่อการพัฒนาจิตใจและปัญญา ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลแล้ว ยังจะช่วยลดปัญหาอุบัติเหตุ ปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยและปัญหา

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ อันจะส่งผลให้ประเทศ
ชาติมีทรัพยากรมนุษย์ที่เพียงพอพร้อมด้วยคุณธรรม
ความรัก และความรู้ในการพัฒนาประเทศชาติ
ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา
และสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือ
โมเดลเลิฟเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

๒. เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบ
“ความรัก” หรือโมเดลเลิฟในการจัดการเรียนรู้
ระหว่างวิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา

๓. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้
เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดิ
ศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ
เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

นิยามศัพท์

**รูปแบบการเรียนรู้ “ความรัก” หรือโมเดล
เลิฟ (LOVE MODEL)** หมายถึง รูปแบบการ
เรียนรู้ที่ประกอบด้วย ๔ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอน
ที่ ๑ ขั้นเรียนรู้ (Learning) ขั้นตอนที่ ๒ ขั้น
เปิดใจ (Openness) ขั้นตอนที่ ๓ ขั้นเห็นคุณค่า
(Value) และขั้นตอนที่ ๔ ขั้นเห็นคุณงามความดี
(Excellence) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้
ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ ตระหนักรู้ในตนเอง มี
ความรักความเมตตาต่อบุคคลและสรรพสิ่งรอบ
ข้าง อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งด้านจิตใจและ
ปัญญา รวมทั้งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ หมายถึง สภาวะ
ของบุคคลที่มีความเข้าใจตนเอง มีสติและปัญญา
ในการใคร่ครวญสรรพสิ่งทั้งหลาย และมีความ

เข้าใจในธรรมชาติของชีวิต ซึ่งมีองค์ประกอบ
ที่สำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ มีการกระทำความดี
การรู้จักความจริงของชีวิต และการมีความรู้ใน
ศาสตร์วิชาต่างๆ เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคม
อย่างมีความสุข

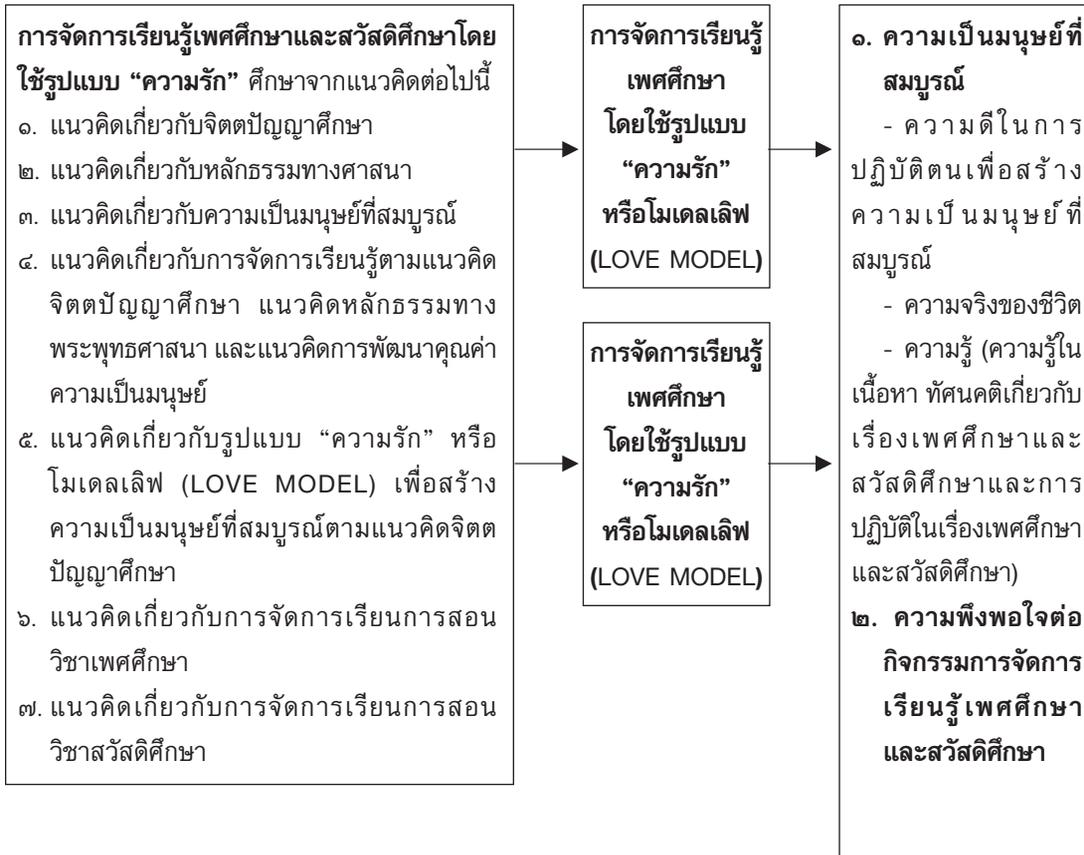
ความดี หมายถึง การรักษาศีล การมีความ
รัก ความเมตตา

ความจริง หมายถึง ความจริงของชีวิต
ธรรมชาติของชีวิต ความจริงที่พึงปฏิบัติได้ การ
ยอมรับความจริง และการรู้จักตนเองและผู้อื่น

ความรู้ ในรายวิชาเพศศึกษา หมายถึง การ
มีความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ก่อให้เกิดทัศนคติ และ
การปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งได้แก่
เนื้อหาสาระการเกิด การพัฒนาการทางเพศ การ
เลือกคู่ครอง การแต่งงาน การใช้ชีวิตสมรส การ
คุมกำเนิด ความผิดปกติทางเพศ โรคติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์ ปัญหาและการป้องกันปัญหาเรื่อง
เพศ ส่วนในรายวิชาสวัสดิศึกษา หมายถึง การมี
ความรู้เรื่องสวัสดิศึกษาที่ก่อให้เกิดทัศนคติ และ
การปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัย
อันได้แก่ เนื้อหาสาระเกี่ยวกับความปลอดภัยใน
บ้านและในโรงเรียน ความปลอดภัยในการจราจร
การประกอบอาชีพ และภัยธรรมชาติ การจัด
โปรแกรมความปลอดภัย และการส่งเสริมและ
แก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยของประชาชน

ผู้เรียน หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนรายวิชา
๒๗๒๓๒๕๖ เพศศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๔
และนิสิตที่ลงทะเบียนรายวิชา ๒๗๒๓๒๕๐ สวัสดิ
ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๕

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีวิธีการดังนี้

๑. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ๒๗๒๓๒๕๖ เพศศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๔๐ คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ๔๐ คน และกลุ่มควบคุม ๔๐ คน และนิสิตที่ลงทะเบียนรายวิชา ๒๗๒๓๒๕๐ สวัสดิศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคต้น

ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๖๐ คน แยกเป็นกลุ่มทดลอง ๓๐ คน และกลุ่มควบคุม ๓๐ คน รวมทั้งสิ้น ๑๔๐ คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลากในการคัดเลือกเข้ากลุ่ม

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. ใช้แนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัยที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาจิตใจและปัญญาเพื่อความเป็น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

มนุษย์ที่สมบูรณ์โดยอาศัยหลักพื้นฐาน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านความดี (การรักษาศีล การมีความรัก ความเมตตา การรู้จักตนเองและผู้อื่น) ด้านความจริง (การรู้จักและยอมรับความจริงของชีวิต ธรรมชาติของการเกิด และความจริงเกี่ยวกับเรื่อง เพศศึกษาและสวัสดิศึกษา) และด้านความรู้ (การมีความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับ เรื่องเพศและสวัสดิศึกษา) โดยในเรื่องเพศศึกษา ได้แก่ เนื้อหาเรื่อง การเกิด การพัฒนาการทางเพศ การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การใช้ชีวิตสมรส การคุมกำเนิด ความผิดปกติทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปัญหาและการป้องกันปัญหา เรื่องเพศ ส่วนในเรื่องสวัสดิศึกษา ได้แก่ เนื้อหา หลักความปลอดภัยในบ้าน โรงเรียนและชุมชน การจัดโปรแกรมความปลอดภัยในบ้าน ชุมชน โรงเรียน สถานที่ทำงาน สวัสดิภาพเกี่ยวกับ ภัยธรรมชาติ และการส่งเสริมและแก้ไข ปัญหา ความปลอดภัยของประชาชน

๓. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่ง ประกอบด้วย ๒ ชุด คือ

๑) เครื่องมือที่ใช้ในกลุ่มทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ ความรักหรือโมเดลเลิฟ จำนวน ๑๖ แผน และ แผนการจัดการเรียนรู้สวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ ความรักหรือโมเดลเลิฟ จำนวน ๑๖ แผน

๒) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ใน ด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับ เพศศึกษา/สวัสดิศึกษา และความรู้ (ความรู้ใน เนื้อหาเพศศึกษา/สวัสดิศึกษา ทศนคติเกี่ยวกับ เรื่องเพศศึกษา/สวัสดิศึกษา และการปฏิบัติใน

เรื่องเกี่ยวกับเพศ/ความปลอดภัย) แบบประเมิน ความพึงพอใจในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบความรักหรือโมเดลเลิฟซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

๔. นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นทั้งหมดให้ ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาข้อความ ให้ชัดเจนและเหมาะสม แล้วหาค่าความตรงเชิง เนื้อหา (IOC) ได้ค่าดังนี้ ค่าความตรงเชิงเนื้อหา ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบความรัก หรือโมเดลเลิฟรายวิชาเพศศึกษาเท่ากับ ๐.๙๑ ส่วนรายวิชาสวัสดิศึกษาเท่ากับ ๐.๙๐ ค่าความ ตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความดีในการ ปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบ ประเมินความจริงของชีวิต แบบประเมินความรู้ ในเนื้อหา แบบประเมินทศนคติ และแบบประเมิน การปฏิบัติในรายวิชาเพศศึกษา มีค่าเท่ากับ ๐.๙๐, ๐.๘๗, ๐.๙๗, ๐.๙๐ และ ๐.๘๙ ตามลำดับ ส่วน ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความดีใน การปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบประเมินความจริงของชีวิต แบบประเมิน ความรู้ในเนื้อหา แบบประเมินทศนคติ และแบบ ประเมินการปฏิบัติในรายวิชาสวัสดิศึกษานั้น มีค่าเท่ากับ ๐.๘๗, ๐.๙๐, ๐.๙๗, ๐.๘๗ และ ๐.๙๐ ตามลำดับ

๕. ปรับปรุงแผนการจัดการรู้โดยใช้รูปแบบ ความรัก หรือโมเดลเลิฟ ก่อนการนำไปใช้

๖. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เก็บ รวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้เรียนในรายวิชาอื่นจำนวน ๔๐ คน ทำแบบประเมินแล้วหาค่าความเชื่อมั่น หรือค่าความเที่ยงด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์ของ Cronbach ส่วนแบบประเมินความรู้ในเนื้อหา เพศศึกษาและสวัสดิศึกษา ใช้วิธีของ Kuder-

Richardson 20 หรือ KR 20 (ยาวดี รางชัยกุล วิบูลศรี, ๒๕๕๒) ได้ค่าดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นหรือค่าความเที่ยงของแบบประเมินความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบประเมินความจริงของชีวิต แบบประเมินความรู้ในเนื้อหา แบบประเมินทัศนคติ และแบบประเมินการปฏิบัติของรายวิชาแพศศึกษา เท่ากับ ๐.๗๒, ๐.๗๓, ๐.๗๖, ๐.๗๐ และ ๐.๘๑ ตามลำดับ ส่วนค่าความเชื่อมั่นหรือค่าความเที่ยงของแบบประเมินความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ แบบประเมินความจริงของชีวิต แบบประเมินความรู้ในเนื้อหา แบบประเมินทัศนคติ และแบบประเมินการปฏิบัติ ของรายวิชาสวัสดิศึกษา มีค่าเท่ากับ ๐.๗๗, ๐.๗๕, ๐.๗๑, ๐.๘๓ และ ๐.๗๙ ตามลำดับ

๓. การรวบรวมข้อมูลและการทดลอง

ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้รายวิชา ๒๗๒๓๒๕๖ แพศศึกษา และรายวิชา ๒๗๒๓๒๕๐ สวัสดิศึกษา ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยตนเอง โดยกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” ในรายวิชาแพศศึกษา ภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และรายวิชาสวัสดิศึกษา ในภาคต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๑๖ แผน ใช้เวลาสอน ๑๖ สัปดาห์ ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) มี ๔ ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ ๑ “ชั้นเรียนรู้” (Learning) ใช้กิจกรรมการตั้งคำถาม การตอบคำถาม การทำสมาธิ การสวดมนต์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การอภิปราย และการแสดงความรู้สึก ชั้นที่ ๒ “ชั้นเปิดใจ” (Openness) ใช้กิจกรรมการระบายความรู้สึก การเล่าประสบการณ์

การแสดงความคิดเห็น การจัดสุนทรียสนทนา และการแสดงความรู้สึก ชั้นที่ ๓ “ชั้นเห็นคุณค่า” (Value) ใช้กิจกรรมการเขียนบันทึก (Journal Writing) การให้นำหนักคะแนน การทำสมาธิ การสวดมนต์ และการแสดงบทบาทสมมติ และชั้นที่ ๔ “ชั้นเห็นคุณงามความดี” (Excellence) ใช้กิจกรรมการแสดงความรักโดยการใช้คำพูด การเขียนข้อความ การวาดภาพ การเขียนคำขวัญ การทำบัตร (Card) แสดงความรัก การจัดกิจกรรม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแผ่เมตตา การทำสมาธิ การสวดมนต์ การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับคุณงามความดีของตนเองและผู้อื่น รวมทั้งการเขียนบันทึก สำหรับกลุ่มควบคุมนั้น ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ทั้งในรายวิชาแพศศึกษาและรายวิชาสวัสดิศึกษา จำนวน ๑๖ แผน ใช้เวลาสอน ๑๖ สัปดาห์ โดยใช้กิจกรรมจัดการเรียนรู้ด้วยการบรรยาย แบ่งกลุ่มอภิปราย ศึกษาข่าวและกรณีศึกษา และการทำใบงาน สำหรับเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนรู้แพศศึกษาและสวัสดิศึกษานั้น ใช้หัวข้อเดียวกันทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบประเมินความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ความดี ความจริง และความรู้) โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) One Way MANOVA และ One Way MANCOVA ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหาโดยการสังเคราะห์ ดีความและประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และผลการสะท้อนการเรียนรู้ตามความคิดและอารมณ์ของผู้เรียนในรูปแบบของความเรียง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามวัตถุประสงค์และ
สมมติฐานการวิจัย ดังนี้

๑. ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและ
สวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ

เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่า
หลังเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นในด้าน
ความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา
ทัศนคติ และการปฏิบัติ) ดังแสดงในตารางที่ ๑
และดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .๐๕ โดยแสดงไว้ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๑ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
ความจริงของชีวิต และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทัศนคติ และการปฏิบัติ) ระหว่างก่อนเรียนและ
หลังเรียนของกลุ่มทดลองรายวิชาเพศศึกษา (n=40) และรายวิชาสวัสดิศึกษา (n=30)

รายการประเมิน	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
	เพศศึกษา (สวัสดิศึกษา)	เพศศึกษา (สวัสดิศึกษา)	เพศศึกษา (สวัสดิศึกษา)	เพศศึกษา (สวัสดิศึกษา)	
๑. ด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อ สร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	61.20 (65.20)	5.02 (4.36)	66.64 (68.16)	3.83 (5.71)	-7.67* (6.96*)
๒. ด้านความจริงของชีวิตที่ เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา/ สวัสดิศึกษา	66.08 (56.10)	4.61 (3.95)	70.86 (64.83)	4.18 (3.79)	-6.99* (5.87*)
๓. ด้านความรู้ในเนื้อหา (เพศศึกษา/สวัสดิศึกษา)	12.58 (11.46)	2.18 (2.44)	15.25 (13.93)	2.44 (2.14)	-5.83* (5.75*)
๔. ด้านทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ/ สวัสดิศึกษา	61.65 (59.86)	6.18 (3.91)	67.72 (67.46)	4.22 (4.86)	-5.75* (5.98*)
๕. ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่อง เพศ/สวัสดิศึกษา	43.35 (45.90)	6.15 (4.75)	48.19 (56.36)	4.05 (8.12)	-5.10* (6.26*)

*p < .05

ตารางที่ ๒ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิต และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติ) หลังเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม รายวิชาเพศศึกษา (n=40) และรายวิชาสวัสดิศึกษา (n=30)

รายการประเมิน	df	SS	MS	F	p
	เพศศึกษา	เพศศึกษา	เพศศึกษา	เพศศึกษา	เพศศึกษา
	(สวัสดิศึกษา)	(สวัสดิศึกษา)	(สวัสดิศึกษา)	(สวัสดิศึกษา)	(สวัสดิศึกษา)
๑. ด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	๑ (1)	1.62 (421.35)	1.62 (421.35)	49.12 (14.08)	.00* (.00*)
๒. ด้านความจริงของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา/สวัสดิศึกษา	1 (1)	1.44 (770.41)	1.44 (770.41)	40.38 (50.16)	.00* (.00*)
๓. ด้านความรู้ในเนื้อหา (เพศศึกษา/สวัสดิศึกษา)	1 (1)	110.45 (21.60)	110.45 (21.60)	18.44 (5.09)	.00* (.02*)
๔. ด้านทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา/สวัสดิศึกษา	1 (1)	1.51 (303.75)	1.51 (303.75)	23.39 (11.61)	.00* (.00*)
๕. ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา/สวัสดิศึกษา	1 (1)	3.04 (874.01)	3.04 (874.01)	29.09 (20.09)	.00* (.00*)

*p < .05

๒. ผลการเปรียบเทียบการใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟในการจัดการเรียนรู้ระหว่างวิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิต และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และ

การปฏิบัติ) หลังเรียนระหว่างรายวิชาเพศศึกษาและรายวิชาสวัสดิศึกษา โดยมีคะแนนก่อนเรียนเป็นตัวแปรร่วม (Covariate variables) ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ ดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิต และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติ) หลังเรียน ระหว่างรายวิชาเพศศึกษา (n=40) และสวัสดิศึกษา (n=30) ที่มีคะแนนก่อนเรียนเป็นตัวแปรร่วม (Covariate variables)

รายการประเมิน	df	SS	MS	F	p
๑. ด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์	1	8.81	8.81	.51	.476
๒. ด้านความจริงของชีวิต	1	36.85	36.85	.27	.104
๓. ด้านความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติ)	1	35.24	35.24	.67	.415

๓. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สวัสดิศึกษาและเพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เพศศึกษาและสวัสดิศึกษาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองรายวิชา ดังแสดงในตารางที่ ๔

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

ตารางที่ ๔ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ
ความรักหรือโมเดลเลิฟเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ระหว่างรายวิชาเพศศึกษา (n=40) และ
สวัสดิศึกษา (n=30)

กิจกรรม	รายวิชาเพศศึกษา			รายวิชาสวัสดิศึกษา			t
	\bar{x}	ระดับความ พึงพอใจ	SD	\bar{x}	ระดับความ พึงพอใจ	SD	
๑. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.38	มาก	0.53	3.80	มากที่สุด	0.48	-3.362*
๒. การจัดสุนทรียสนทนา	3.75	มากที่สุด	0.49	3.73	มากที่สุด	0.45	.287
๓. การแสดงความรัก	3.82	มากที่สุด	0.38	3.67	มากที่สุด	0.47	.986
๔. การแสดงความรู้สึก	3.45	มาก	0.49	3.63	มากที่สุด	0.49	-1.68๔
๕. การทำสมาธิ	3.55	มากที่สุด	0.55	3.63	มากที่สุด	0.55	-.194
๖. การเล่าประสบการณ์	3.59	มากที่สุด	0.50	3.60	มากที่สุด	0.49	-.468
๗. การสวดมนต์	3.49	มาก	0.71	3.60	มากที่สุด	0.56	-.576
๘. การแสดงบทบาทสมมติ	3.53	มากที่สุด	0.55	3.57	มากที่สุด	0.50	.365
๙. การแสดงความคิดเห็น	3.52	มากที่สุด	0.64	3.57	มากที่สุด	0.56	-.392
๑๐. การแผ่เมตตา	3.53	มากที่สุด	0.50	3.53	มากที่สุด	0.57	.135
๑๑. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.51	มากที่สุด	0.55	3.50	มากที่สุด	0.50	-.169
๑๒. การเขียนบันทึก (Journal Writing)	3.42	มาก	0.53	3.50	มากที่สุด	0.57	-.653
๑๓. การให้น้ำหนักคะแนน	3.51	มากที่สุด	0.50	3.37	มาก	0.49	1.033
๑๔. การตั้งคำถาม	3.35	มาก	0.66	3.33	มาก	0.56	.276
๑๕. การระบายความในใจ	3.33	มาก	0.62	3.33	มาก	0.47	.189
๑๖. การอภิปราย	3.42	มาก	0.62	3.20	มาก	0.61	2.015*
รวม	3.51	มากที่สุด	0.32	3.51	มากที่สุด	0.27	.164

*p < .05

ระดับความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.00 = มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 = มาก
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 = น้อย ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 = น้อยที่สุด

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) ในรายวิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา ช่วยสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทิศทางที่ดีขึ้นอย่าง ไม่แตกต่างกัน ทั้งในด้านความดี ความจริง และความรู้ ดังนั้นรูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ จึงสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขศึกษาและรายวิชาอื่นๆอีกได้

การอภิปรายผลการวิจัย

๑. ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์พบว่า

๑.๑) หลังเรียน กลุ่มทดลอง มีพัฒนาการดีขึ้นกว่าก่อนเรียนในด้านความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่ง Orlich et al. (2010) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจของการจัดการเรียนรู้ การวางแผนการจัดการเรียนรู้นับว่าเป็นเป้าหมายสำคัญที่จะทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมและกระบวนการที่จัดทั้งหมดช่วยสนับสนุนการสร้างบรรยากาศการเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้รูปแบบความรักหรือโมเดลเลิฟยังเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาและหลักธรรมทางศาสนา ซึ่งผู้เรียนจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

มีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีการฝึกสมาธิ การสวดมนต์เพื่อให้เรียนรู้สติ การแสดงความรักด้วยการแผ่เมตตา ซึ่งจะช่วยให้เห็นความสำคัญของการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า และหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัญหาการเกิดอุบัติเหตุได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่น เห็นคุณค่าของชีวิต คุณค่าของตนเองและผู้อื่น ดังที่สุมน อมรวิวัฒน์ (๒๕๔๔) ได้กล่าวไว้ว่า จิตตปัญญาศึกษาเน้นการปลูกฝังความตระหนักรู้ ความเมตตา จิตสำนึกต่อส่วนรวม การนำปรัชญาแนวพุทธมาพัฒนาจิตและฝึกปฏิบัติจนผู้เรียนเกิดปัญญา และ Roeser and Peck (2009) ยังได้อธิบายจิตตปัญญาศึกษาไว้ว่า เป็นการบ่มเพาะสติ ลมปชัญญะและการเรียนรู้ที่เต็มรูปแบบของผู้เรียน ส่วน Bass (2008) ก็ได้ทำการวิจัยเรื่องจิตตปัญญาศึกษาและการพัฒนาเยาวชน ซึ่งพบว่า จิตตปัญญาศึกษาประกอบด้วย การฝึกปฏิบัติ ที่มีจุดมุ่งหมายให้บุคคลตระหนักรู้อย่างมีสติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตระหนักรู้ในตนเองและการรู้ในตนเองเชื่อมโยงกับโลกภายนอก โดยจะต้องฝึกปฏิบัติในเรื่องการฝึกสมาธิ การเคลื่อนไหวและการไตร่ตรองหรือพิจารณาเกี่ยวกับธรรมชาติ ซึ่งการฝึกปฏิบัติดังกล่าวจะช่วยส่งผลให้เยาวชนได้พัฒนาตลอดไปจนถึงวัยผู้ใหญ่

๑.๒) หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม ในด้านความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้เรียนในกลุ่มควบคุมนั้นได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยการบรรยาย อภิปราย แสดงความคิดเห็นและกิจกรรมการสอนโดยปกติทั่วไป ซึ่งแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

(LOVE MODEL) จึงทำให้ไม่ได้รับความรู้และประสบการณ์โดยตรง ตลอดจนการไม่มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติโดยเฉพาะในเรื่องของการใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ สำหรับกลุ่มทดลองนั้นได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบความรักหรือโมเดลเลิฟที่เน้นการแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความรัก ความเมตตา การฝึกคิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยการพูด การเขียน และการสนทนา รวมทั้งการฝึกสมาธิ การสวดมนต์ และการแผ่เมตตา ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีสติ มองเห็นคุณค่าของชีวิต คุณค่าของตนเองและผู้อื่น ส่งผลให้ผู้เรียนมีแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ในเรื่องความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศและความปลอดภัย) ในอันที่จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศและปัญหาการเกิดอุบัติเหตุได้ ดังที่พระมหาประสละ สมาจาโร (สังฆรัตน์), (สัมภาษณ์ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๔) ได้กล่าวไว้ว่า คนที่มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ประกอบด้วย การประพฤติดี มีศีลอย่างน้อยคือศีล ๕ ซึ่งเป็นธรรมขั้นพื้นฐานของมนุษย์ มีสมาธิยอมรับความจริงของชีวิต ยอมรับธรรมชาติของการเกิด แก่ เจ็บ ตาย และมีความรู้เท่าทันกฎของธรรมชาติ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับเรื่องอุไรอมรไชย (๒๕๕๒) ซึ่งทำการศึกษาเรื่องผลการจัดกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวคิดตบปัญญาศึกษา ในรายวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา โดยพบว่า ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของคนอื่น รู้คุณค่าของตนเองและผู้อื่น และมีสมาธิมากขึ้น

๒. ผลการเปรียบเทียบการใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟในการจัดการเรียนรู้

ระหว่างวิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิต และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทักษะคิด และการปฏิบัติ) หลังเรียนระหว่างรายวิชาสวัสดิศึกษา และรายวิชาเพศศึกษาโดยมีคะแนนก่อนเรียนเป็นตัวแปรร่วม (Covariate variables) ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ โดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งสองรายวิชา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ทั้งรายวิชาสวัสดิศึกษาและเพศศึกษาได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบความรัก ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเดียวกัน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบความรักหรือโมเดลเลิฟนี้เป็นรูปแบบที่พัฒนามาจากการศึกษาและพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้มรรคศึกษาตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของผู้วิจัย (เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์, ๒๕๕๓, ๒๕๕๔) ซึ่งเป็นผลการวิจัยที่ผ่านมาและได้รูปแบบการเรียนรู้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) อันประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้ ๔ ขั้นตอน คือ ๑) ขั้นเรียนรู้ (Learning) ๒) ขั้นเปิดใจ (Openness) ๓) ขั้นเห็นคุณค่า (Value) และ ๔) ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) และได้พัฒนาให้มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสภาพการณ์ของผู้เรียน

๓. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่า

๓.๑) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” ไม่แตกต่างกันที่ระดับ

นัยสำคัญทางสถิติ .๐๕ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” มีรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน จำนวน ๑๖ กิจกรรม อันได้แก่ กิจกรรมการแสดงความรู้สึก การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแผ่เมตตา กิจกรรมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเล่าประสบการณ์ การแสดงความคิดเห็น การเขียนบันทึก (Journal Writing) การจัดสุนทรียสนทนา การระบายความในใจ การตั้งคำถาม การทำสมาธิ การสวดมนต์ การให้น้ำหนักคะแนน การอภิปราย การแสดงความรัก และการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งได้มีการพัฒนาให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมกับสภาพการณ์ของผู้เรียน และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทั้ง ๑๖ กิจกรรมนี้ก็อยู่ในขั้นการจัดการเรียนรู้ทั้ง ๔ ชั้น คือ ๑) ชั้นเรียนรู้ (Learning) ๒) ชั้นเปิดใจ (Openness) ๓) ชั้นเห็นคุณค่า (Value) และ ๔) ชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) ซึ่งผู้สอนเป็นผู้เลือกกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับหัวข้อการเรียนการสอนและขั้นการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้นด้วย ประกอบกับรายวิชาเพศศึกษาและสวัสดิศึกษานั้น เป็นรายวิชาในสาขาวิชาสุขศึกษาซึ่งมีหลักการเดียวกันคือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตามเนื้อหาของแต่ละรายวิชา จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบความรักมีความคล้ายคลึงกัน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓.๒) ค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองรายวิชา (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๑ เท่ากันทั้งสองรายวิชา) ซึ่งผู้เรียนได้สะท้อนการเรียนรู้ตามความคิดและอารมณ์ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เรียนระบุว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ได้รับความรู้ ประสบการณ์ ตลอด

จนเข้าใจและตระหนักรู้ในตนเองมากขึ้น ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากว่า ผลการสะท้อนความคิดและความรู้สึกจากจิตใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้มองตนเองในด้านความรู้สึกนึกคิด ซึ่งอาจเป็นผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาโดยใช้ “รูปแบบความรัก” จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ใคร่ครวญจากภายในด้วยตนเอง ดังที่จุมพล พูลภัทรชีวิน (๒๕๕๒) ได้กล่าวไว้ว่า จิตตปัญญาศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นและให้ความสำคัญกับการพัฒนาความตระหนักรู้และการเรียนรู้มิติ/โลกด้านในของตนเอง ให้คุณค่าในเรื่องการเรียนรู้ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ ซึ่งเป็นการสังเกตอย่างมีสติต่อการเปลี่ยนแปลงภายในของตนเองที่เกิดขึ้นจากการเผชิญกับผู้อื่นและโลกภายนอก ผ่านกระบวนการ/วิธีการและกิจกรรมที่หลากหลาย มีเป้าหมายก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานอย่างลึกซึ้งทางความคิดและจิตสำนึกใหม่เกี่ยวกับตนเองและโลก ส่งผลต่อการประพฤติปฏิบัติและการดำเนินชีวิตอย่างมีสติและปัญญามีความรักความเมตตาต่อตนเองและสรรพสิ่งทั้งในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งและเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ และจากการศึกษาของ กรกฏา นักคัม (๒๕๕๓) ในเรื่องการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาในการพัฒนาคุณลักษณะจิตตปัญญาและการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา ก็พบว่า ผู้เรียนรู้จัก เข้าใจ และเห็นคุณค่าในตนเองตระหนักถึงความสำคัญของการมีเมตตา เรียนรู้ที่จะมีความสุขจากการให้ความสุขแก่ผู้อื่น เรียนรู้ธรรมชาติของมนุษย์ เรียนรู้คุณค่าของการมีชีวิตอยู่ พร้อมทั้งเรียนรู้ที่จะสร้างกุศล และฝึกสติ เพื่อการดำเนินชีวิต รู้สึกมีความสุข และอิ่มเอิบใจเมื่อได้ทำความดี

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE MODEL) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา

ข้อเสนอแนะ

๑) ในเชิงนโยบาย กระทรวงศึกษาธิการ ควรกำหนดนโยบายสถานศึกษา ให้จัดหลักสูตร การศึกษาในทุกระดับโดยกำหนดให้สถานศึกษา จัดให้มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชาต่างๆ ทุกรายวิชา ทั้งนี้เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิด “คุณธรรม นำความรู้” อันจะนำไปสู่การมีสติและปัญญา ซึ่ง สอดคล้องกับข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาใน ทศวรรษที่สอง (พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๖๑)

๒) ในเชิงปฏิบัติ สถานศึกษาควรดำเนินการ ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการโดยจัดให้ มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” ใน

รายวิชาต่างๆ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนตระหนักรู้ใน ตนเอง มีสติและปัญญาในการไตร่ตรอง รู้จักคิด มีคุณธรรมเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และมีชีวิตที่มีความสุข ส่วนในสถาบันการผลิตครู คุณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ควรจัดให้ มีการเรียนการสอนที่ใช้รูปแบบ “ความรัก” เป็น พื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ในทุกรายวิชา โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวกับสุขศึกษา สุขภาพและชีวิต เพื่อให้เกิด “สังคมคุณธรรมนำความรู้” และ “การ มีสุขภาพดี”อันจะนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป นอกจากนี้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” ควรมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งให้ผู้เรียนได้ประเมินผลการเรียนของตนเอง และของเพื่อนด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรกฎ นักรัก. (๒๕๕๓). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาในการพัฒนาคุณลักษณะ จิตตปัญญาและการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตในรายวิชาจิตวิทยาการศึกษา, *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, ปีที่ ๒๖ ฉบับที่ ๑, ๑ – ๑๑.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (๒๕๕๕). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (๒๕๕๕). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

จุมพล พูลภัทรชีวิน. (๒๕๕๒, ๓๑ มกราคม). ปฏิรูปการศึกษาครั้งใหม่ ขอหัวใจให้จิตตปัญญาศึกษา. *มติชนรายวัน*, ๙.

ทีศนา แชมมณี. (๒๕๕๒). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ ๑๐). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงาน, สำนักกิจการพิเศษ. (๒๕๕๒). *นโยบายสถานศึกษา 3D เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสถานศึกษา 3D และเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 3D*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย

พระมหาประสระ สมาจาโร (สังฆรัตน์). (๒๕๕๔, ๑๖ ธันวาคม). สัมภาษณ์โดยเอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์.
รองเจ้าอาวาสวัดสวนพลู กรุงเทพมหานคร.

เยาวดี รวงชัยกุล วิบูลศรี. (๒๕๕๒). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. (พิมพ์ครั้งที่ ๘).
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรืองอุไร อมรไชย. (๒๕๕๒). *ผลการจัดการกระบวนการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ตามแนวคิด
ปัญญาศึกษา ในรายวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา*. เอกสารเผยแพร่ในการประชุมสัมมนา
ทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัย งาน “ราชภัฏวิชาการเฉลิมพระเกียรติและสัปดาห์
วิทยาศาสตร์แห่งชาติ” วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องบงกช อาคาร ๖ (MBA) มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี.

สุนน อมรวินวัฒน์. (๒๕๓๓). *สมบัติทิพย์ของการศึกษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

_____. (๒๕๔๘). *คุณภาพของการเรียนรู้*. สืบค้นวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒, จาก http://www.jitwivat.org/docs/articles/050806__sumon.htm

อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (๒๕๕๐). *คุณธรรมนำความรู้: รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการ
คุณค่าความเป็นมนุษย์*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์. (๒๕๕๓). *การจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่
สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา*. *วารสารครุศาสตร์ (ฉบับจิตตปัญญาศึกษา)*
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีที่ ๓๘ ฉบับที่ ๓. มีนาคม – มิถุนายน, ๑๖ – ๒๙.

_____. (๒๕๕๔). *การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
(อัดสำเนา).

ภาษาอังกฤษ

Bass, J. (2008). Contemplative education and youth development. *New Directions for Youth Development*, 101 – 105.

Orlich D.C. et al. (2010). *Teaching strategies: A guide to effective instruction*. Boston: Wadsworth.

Roeser, R. W. & Peck, S. C. (2009). An education in awareness: Self, motivation, and self-regulated learning in contemplative. *Educational Psychologist*, 48, 119-136.

ผู้เขียน

รองศาสตราจารย์ ดร. เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์ หัวหน้าภาควิชาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาสุศึกษา
และพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐ อีเมล: aimutcha.w@chula.ac.th